

[Emmert Andersen]

brug, man anvender. Hvorfor står der, at landbrugsministeren »kan« fastsætte regler? Hele meningen med forslaget er vel, at landbrugsministeren fastsætter reglerne. I stedet for at skrive, at landbrugsministeren »kan«, kan man lige så godt skrive, at det gør landbrugsministeren. Så var vi måske også fri for alle de kommentarer bagefter.

Lysholm Christensen (KRF):

På en måde er det lidt besynderligt at give en minister så mange bemyndigelser, som det her er tilfældet, men jeg trøster mig lidt med, at der er vel ingen landbrugsminister, der kan overleve ikke at fastsætte nogle rimelige regler på dette område. Der skal ikke omtales mange sygdomstilfælde i dagspressen, før det vil falde tilbage på landbrugsministeren, og vi har jo haft tilløb til sådanne sager. Derfor har jeg en vis fortrøstning til, at landbrugsministeren vil sørge for at få disse bestemmelser udmøntet på rette måde.

Desuden er det jo også en opfyldelse af et EF-direktiv, og vi synes, det er helt fint, at man får disse ting på plads i relation til EF-direktivet.

Vi kan tilsige lovforslaget en positiv udvalgsbehandling.

Landbrugsministeren (Tørnæs):

Først vil jeg sige tak for en overordentlig villig modtagelse af lovforslaget, selv om nogle på enkelte punkter har udtrykt betænkelighed ved formuleringerne.

Lovforslagets hensigt er, som det har været udtrykt fra flere ordføreres side, først og fremmest en modernisering, idet dele af dette skrives sig tilbage til 1947. Desuden er der indarbejdet en mulighed for at gennemføre de EF-direktiver, der måtte blive vedtaget på området.

Jeg forstår for så vidt godt de ordførere, der siger: Er det nu nødvendigt med alle disse bemyndigelser? På den anden side kan man vel ikke forestille sig, at Folketinget vil være interesseret i at skulle behandle et nyt lovforslag, hver gang der blev behov for en eller anden aktivitet eller for at gennemføre en eller anden foranstaltning på dette område, som selvfølgelig er vigtigt, men jo dog trods alt er et ret begrænset område.

Jeg vil gerne understrege, at der i § 2, stk. 1, i lovforslaget står, hvilke hensyn der skal tages

ved fastsættelse af regler om æg og ægprodukter. Det er hensynet til sundhed, hygiejne, ernæring, kvalitet, kontrol og forbrugeroplysning.

Jeg mener, det er karakteristisk for danske landbrugsprodukter, at når vi generelt kan opnå en højere pris end de fleste andre lande, vi sammenligner os med, så er det, fordi vi har en god produktion på et hygiejnisk højt niveau og nogle ernæringsmæssigt gode produkter, også fordi der føres en forsvarlig og tilstrækkelig kontrol med det.

Jeg vil gerne under udvalgsarbejdet deltage i opklaringen af nogle af alle de spørgsmål, der er stillet. Jeg synes, det er rimeligt og rigtigst, at vi behandler dem dér.

Det leder mig hen på spørgsmålet, om man nu også kan være tryk ved det. Det var især CD's ordfører, der sagde: Hvorfor skriver man »kan«? Det er jo svært at forudse alle de situationer, der kan opstå på et sådant område, og derfor er det nok trods alt en hensigtsmæssig formulering at skrive »kan«.

Jeg tror også godt, jeg tør sige til SF's ordfører, at det behøver man såmænd ikke at være så utryk ved. Det forholder sig sådan, når vi taler konkret om mærkning, at der allerede er vedtaget et EF-direktiv, der foreskriver regler for mærkning af æg til salg.

Men jeg er parat til, at vi i udvalget diskuterer, om vi må skønne, at der af den ene eller den anden grund er behov for, eller at det er hensigtsmæssigt at supplere det på områder, hvor det er muligt at gøre det.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne sige tak for modtagelsen af lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Landbrugs- og Fiskeriudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.